

DE BEKERING DER JODEN

Preek van ds. W. J. Karels,

Uitgesproken op dinsdag 25 april 2017

Kerkdienst in de Gereformeerde Gemeente te Middelburg

I.o.m. Deputaatschap Israel

Ds. W. J. Karels is predikant van de Gereformeerde Gemeente

te Hardinxveld-Giessendam

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2017**

DE BEKERING DER JODEN

Liturgie:

Zingen Psalm 19: 4

Lezen: 2 Korinthe 3

Zingen Psalm 147: 7, 10

Zingen Psalm 78: 33

Zingen Psalm 97: 7

Onze hulp en onze verwachting is in de Naam des Heeren die hemel en aard gemaakt heeft, die trouwe houdt en eeuwig leeft en die nooit laat varen het werk dat zijn hand begon.

Genade zij u en vrede van Hem die is en die was en die komen zal en van de zeven Geesten die voor Zijn troon zijn en van Jezus Christus die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Overste van de koningen der aarde. Amen.

Gemeente, we verzoeken u te zingen van Psalm 19 het 4^e vers.

Lezen: 2 Korinthe 3

GEBED

Zetten we ons samenzijn voort met het zingen van Psalm 147 vers 7 en 10.

Onder het zingen wordt gecollecteerd; de collecte is bestemd voor het Deputaatschap Israel.

Gemeente,

Met 's Heeren hulp willen we uw aandacht bepalen bij het ons voorgelezen Schriftgedeelte uit 2 Korinthe 3. We lezen u de verzen 14, 15, 16.

Maar hun zinnen zijn verhard geworden. Want tot op de dag van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden; hetwelk door Christus te niet gedaan wordt. Maar tot de huidige dag toe wanneer Mozes gelezen wordt, ligt een deksel op hun hart. Doch wanneer het tot de Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen.

We schrijven onder dit Schriftgedeelte, gemeente, als thema, *de bekering der Joden*. En we willen met 's Heeren hulp stilstaan bij vier gedachten.

Ten 1^e. Hun voorrecht weggelegd.

Ten 2^e. Hun blindheid aangezegd.

Ten 3^e. Hun hardheid uitgelegd.

Ten 4^e. Hun bekering toegezegd.

De bekering der Joden, zo zeiden we u, is ons thema.

- Ten 1e hun voorrecht weggelegd. Dat staat in het voorgaande gedeelte waarin Paulus naar Mozes terugwijst. Dat Mozes de 2 stenen tafelen ontving, dat weet u wel. Dit is voor Israël, de Joden, een buitengewoon voorrecht geweest. Hun voorrecht weggelegd.
 - Maar ook hun blindheid aangezegd. Mozes bedekt zijn aangezicht, wat zo glinsterde als de zon, zegt de kanttekenaar. Waarom doet Mozes dat?
 - En hun hardheid uitgelegd. We lezen, *dat ze verhard zijn tot op dezen dag. Hun zinnen zijn verhard geworden.* Waar bestaat die verharding dan uit? En gemeente tussen haakjes, het gaat natuurlijk over het Joodse volk, maar alstublieft vergeet ook ons eigen hart niet! Dat we het toch niet alleen over de Joden hebben vanavond, want de Joden zitten hier ook. Hun hardheid uitgelegd.
 - En ook dat, vers 16, *doch zo wanneer het tot den Heere zal bekeerd zijn, zo schuiven ze het deksel weg?* Nee hoor, dat doen ze niet. Nee, dat doen wij niet ... *wordt het weggenomen.* Dat doet God en dat geeft verwachting voor het Joodse volk. En een zegen als het u hier mag gebeuren, kindertjes. Veel om een nieuw hartje vragen. Doe je dat? Dat is het voornaamste wat er is.
- *De bekering der Joden,*
 - Hun voorrecht weggelegd.
 - Hun blindheid aangezegd.
 - Hun hardheid uitgelegd.
 - Hun bekering toegezegd.

1e gedachte; Hun voorrecht weggelegd.

Deze 2e brief van Paulus aan de Korinthiërs is geschreven 55 jaar na Christus. In de vorige brief heeft Paulus heel wat moeten zeggen. En die brief heeft hen bedroefd. Dat is nog een zegen, als je aangesproken wordt en het doet je wat. We worden vaak aangesproken en we schudden het af en het zegt ons niets. In de 1e brief heeft Paulus de Korinthiërs terechtgewezen. En dat heeft door 's Heeren genade een droefheid verwekt. En nu krijgt hij van Titus goede berichten van Korinthe. En nu schrijft hij deze 2e brief.

Alleen nu is er weer een ander probleem. De duivel is altijd bezig, toen en nu. Nu zijn er weer leraren die zeggen, dat je de zaligheid kan verdienen door het onderhouden van de wet. Want de wet is natuurlijk van God en die is heilig. En die leraren wijzen met grote nauwgezetheid op de wetsbetrachting. U zegt wellicht: Moet dat dan niet? Kunnen we de Wet ooit genoeg houden?

Dat is zeker. Alleen, alleen door de werken der wet kan nooit iemand meer zalig worden. En dat verzwegen die leraars.

En nu gaat Paulus in deze 2e brief hen wijzen op de bediening van Mozes, het Oude Testament; het is ons met gelezen en op Paulus' eigen bediening. Verheft Paulus zich boven Mozes? Nee natuurlijk niet. Hij zegt duidelijk, *niet dat wij van onszelf bekwaam zijn iets te doen of te denken uit onszelf. Maar onze bekwaamheid is uit God. Die ons ook bekwaam gemaakt heeft om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments.* Hij maakt geen tegenstelling tussen het Oude en het Nieuwe. Dat wordt vandaag vaak gedaan door allerlei nieuwlichterij. Er is een zogenaamd nieuw licht. En bij veel Evangelischen, daar is het Oude Testament ondergeschikt.

Gemeente, kinderen het hele Oude Testament is evenzeer Gods woord. Er bestaat natuurlijk geen tegenstelling tussen O.T. en N.T. Maar het nieuwe Testament is uiteraard wel de vervulling van het Oude Testament. En nu grijpen die leraren in Korinthe erg terug naar die

bediening van Mozes. Maar Paulus zegt: ja, die bediening van Mozes was wel uit God en die wet was van God.

En nu komt het ten diepste. Ik zeg het met eigen woorden in het kort. Als je de onderhouding van wet des Heeren losmaakt van waarachtige bekering en van liefde en van het geloof in Christus, dan is die wet des Heeren een bediening der verdoemenis. Want de letter, zonder Gods Geest en het zaligmakend geloof, doodt! Dat is eigenlijk de inhoud van dit hoofdstuk.

Had die wet dan geen heerlijkheid? Natuurlijk had die wet heerlijkheid. Dat hebben we zojuist horen lezen. En daar schrijft Paulus nu over. Hij zegt tegen die mensen in Korinthe: kijk, Mozes in het Oude Testament heeft aan de Heere gevraagd: *toon mij Uw heerlijkheid*. Toen heeft de Heere gezegd: 'Mozes, Mij kan niemand zien en leven. Maar, zegt de Heere, ga maar de berg op en verberg u in een kloof en dan zal Ik Mijn hand ervoor houden en dan zal Ik voorbijgaan. Dan zal Ik u iets van Mijn heerlijkheid doen zien.'

Dat is onvoorstelbaar. En u weet, dat is gebeurd. Die eerste 2 stenen tafelen waren verbroken. Die had Mozes verbroken. Als zichtbare prediking dat het volk Israel Gods Wet had verbroken door de zonde met het gouden kalf. Een wonder trouwens als wij beleven dat wij Gods wetten ook hebben verbroken.

Dan krijgt hij twee nieuwe stenen tafelen. Tien geboden, dat is de wet, dat is Gods Wezen, toch? De wet is Gods wil. Dat is Gods Wezen. Die krijgt hij dan opnieuw. En als hij dan in die kloof der steenrots is, trekt de Heere voorbij en Hij bedekt als het ware die kloof met Zijn eigen hand. En dan ziet Mozes iets van de achterste delen van de Heere. Als de Heere al voorbij is, bij wijze van spreken dan ziet hij nog een glimp. En die glimp van de Heere is al zo oneindig heerlijk, majesteitelijk glansrijk, dat Mozes' aangezicht daar helemaal door gaat glinsteren; stralen van de zon, staat er in de kanttekening. Een geweldige heerlijkheid. Wordt op Mozes gelegd.

En dan komt Mozes met die 2 stenen tafelen de berg af en dan staat hij daar onder aan de Berg met - let erop - met die wet, met de wil van God. In een ontzaglijke heerlijkheid. Wat betekent dat nu?

Ja gemeente, in de eerste plaats dit. Mozes heeft iets van de heerlijkheid Gods gezien toen de Heere al voorbij was. Bij wijze van spreken. En dat gaf zo'n glansrijkheid en zo'n Majesteit en zo'n heerlijkheid. Gemeente, wat moet dan dat heerlijke heilige Wezen Gods in zijn volheid niet zijn? Dat is niet te zeggen. Dat is niet te zeggen. Daar heeft de kerk eeuwig stof voor aanbedding en verwondering. Iets heeft Mozes ervan gezien toen de Heere al voorbij was.

En nu nog wat. Dan is de Heere al voorbij getrokken en dan toont Hij Zijn heerlijkheid en glans verschijnt op Mozes' aangezicht. Maar dan is de Heere al voorbij. Is dat nu niet een les, dat je soms achteraf als de Heere voorbij is, helderder ziet wat er gebeurd is, dan wanneer je ergens inzit? Achteraf dus? Wat kunnen er onbegrepen wegen zijn en raadsels. De Heere woont in de donkerheid. Zeker, maar ook als de Heere voorbij is, zie je soms helderder des Heeren bedoeling als dat je er middenin zit. Nu niet, na dezen.

En dan staat Mozes daar met die twee stenen tafelen, bekleed met grote heerlijkheid. Vlak dat niet uit. Alleen, die heerlijkheid die door de wetsvervulling verkregen wordt, die is door Christus teniet gedaan. Wij kunnen die wet niet gehoorzamen. Alleen Christus heeft dat gedaan. Nu, daar staat Mozes met die wet, met die heerlijkheid. Laat die man dat nu zelf niet weten, lezen we in Exodus. Hij wist het zelf niet. Hij straalt iets uit, een luister, en zelf weet hij het niet. Matthew Henri zegt dit: 'Soms kunnen vrienden veel in Gods kinderen zien, terwijl ze zelf geneigd zijn te denken dat ze geen genade hebben.' Dat kan dus ook nog. Dat een ander het licht in hen ziet, en zelf lopen ze doodbrakend over de wereld. Dan missen ze natuurlijk wel de troost. En zegt met Matthew Henri, 'Anderen blinken van

genade, maar nu zorgt de Heere er wel voor dat ze door nederigheid belet worden om er opgeblazen mee te worden.'

Hé, daar staat Mozes te schitteren. Niet van zichzelf, een heerlijkheid van God, die de Heere op hem gelegd heeft. Opmerkelijk: heeft Mozes niet Psalm 90 gemaakt? Psalm 90: *Laat Uw heerlijkheid aan Uw knechten gezien worden.* Daar staat een knecht van God! Die heerlijkheid van God, straalt hij zomaar uit. Zie, dat is toch een wonder? Van Mozes aangezicht lees je zomaar zijn geloofsbrieven af. Wat straalt er van ons af? Spat de wereld, haardracht, sieraad gebruik, kleding, spat de wereld er af? Of ziet men iets, iets, iets, van die omgang met de Heere? We hebben allemaal genoeg aan onszelf.

Het is een bekend voorbeeld dat, als moeder vroeger in de keuken vlees had gebraden, ze kwam in de kamer, dan hing de geur van het gebraden vlees om haar heen. Is die geur er, die reuk, die verborgen omgang, is die er? Dat wat beslag legt? Of, alleen maar woorden? Of, alleen maar dode vorm? Of, iets van die reuk? Je kon zien vrienden, dat Mozes een omgang had met de Heere. En daar staat Mozes. En nu voelt u ook wel, buiten Christus had dat nooit gekund. Want wie is God buiten Christus? Een verterend Vuur. Ook voor Mozes. En gemeente, wat zal dat zijn op de Dag van het Oordeel, als u en ik voor die grote witte troon gesteld zullen worden? En we hebben geen deel aan Christus? En de kerk zal daar staan op die nieuwe morgen.

*Hun blijdschap zal dan onbepaald
Door 't licht dat van Zijn aanschijn straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.*

Of, of? Twee wegen, jonge mensen. We zullen daar staan handenwringend in onze schande, in onze schaamte onder de vloek, onder de schuld; verschrikkelijk toch?

Daar staat een man Gods. Met de heilige wet, een zekere heerlijkheid, een glans die de Heere op hem heeft gelegd. En dat zal toch nooit buiten Christus kunnen? En als Mozes daar staat vrienden, dan gaat er wat van hem uit. Wij zijn gedoopt, wij zijn ook afgezonderd. Maar is dat zichtbaar in onze wandel? Het was voor Israël een voorrecht dat ze de wet kregen. Het is voor ons een voorrecht dat we afgezonderd zijn. Ziet de wereld dat aan ons?

*Hij gaf aan Jakob Zijne wetten,
Deed Isr'el op Zijn woorden letten.
Zo wou Hij met geen volk hand'len.*

Dus dat Mozes daar stond bij het Bondsvolk onder aan de berg, licht uitstralend door Gods wet, is in zekere zin een ontzaglijk groot voorrecht geweest voor het Joodse volk. En het is voor ons een voorrecht nu, dat we onder het woord en de wet des Heeren grootgebracht worden. Jonge mensen, gemeente, besef dat! De kanttekening no 24 zegt: *het is een bijzondere heerlijkheid.* Het is ook een heerlijkheid aan het volk Israël gegeven. Het is een gunst die wet te krijgen. Het is ook een eer voor Mozes om die wet door te mogen geven. En het is voor ons een zegen om onder het woord en de wet grootgebracht te worden. Ook al maakt de duivel daar natuurlijk een juk van. Dan zegt hij: dit mag niet en daar mag je niet aan meedoen. Ja, dat is nu de duivel. Die heilzame wet en die heilzame geboden die Gods wil uitstralen, daar maakt de duivel een juk van. We zijn zo blind en zo dwaas en zo dom en zo vijandig, dat we meer de duivel geloven dan die lieve Ontfermer, die Zijn wet nog gaf; toen aan het Joodse volk en nu aan ons.

Daarom gaan we naar onze 2e gedachte. **Hun blindheid aangezegd.**

Daar staan duizenden mensen. Daar staat Mozes met de wet, met die heerlijkheid. Maar weet je wat Mozes doet? Ja, dat hebben we net horen lezen. Hij bedekt die heerlijkheid. Hij bedekt zijn aangezicht. Zeg Mozes, waarom doe je dat nu?

Hij wist niet dat er wat van hem uitging, hebben we net gezegd. Hij merkte het aan de mensen. En toen heeft hij de heerlijkheid bedekt. Wij willen daar drie redenen voor noemen..

De 1e reden is dit: dat staat hier in vers 13, het is wat moeilijk. Smytegelt, Middelburg, Smytegelt zou zeggen: *spant u een weinig in*. Mozes staat daar glanzend, stralend; hij bedekt zijn aangezicht. Waarom? Vers 13. *Wij doen niet, zegt Paulus, gelijkerwijs Mozes die een deksel op zijn aangezicht legde, opdat de kinderen Israëls niet zouden sterk zien op het einde van hetgeen dat teniet gedaan wordt.*

Nu daar begrijp ik niets van. We zullen het proberen uit te leggen. Als Mozes daar zijn aangezicht bedekt dan is dat een prediking voor dat volk, dat ze blind zijn voor de feitelijke bedoeling van de 10 geboden die hij in zijn handen heeft. Want die wet moeten wij houden, jullie en ik ook. Maar die wet kunnen wij niet meer houden. Die wet, als het goed is moet ons aan een einde brengen van onszelf. Die wet die eist wel, en die wet vervloekt ons, die wet zegt welke weg wij moeten gaan ten leven. Maar die wet geeft geen leven. Dat kan alleen Christus.

En nu staat daar Gods volk voor hem. Paulus schrijft deze brief aan de Korinthiërs. Maar de ware leraren zeiden, dat ze de wet zelf wel konden onderhouden en het leven verdienen. En nu zegt Paulus: 'Kijk nu eens naar Mozes. Die bedekt zijn aangezicht. En dat was een prediking voor het volk van toen. Jullie zijn er blind voor dat als je die wet buiten Christus houdt en zonder Gods Geest en buiten het geloof, doodt die wet! En daar ben je blind voor.' Dus de eerste betekenis is, dat Mozes zijn aangezicht bedekt is de zichtbare prediking:. U bent blind! En wij?

De 2e betekenis dat Mozes zijn aangezicht bedekte. Calvijn zegt: *dat is een profetie van de komende verblindings over het Joodse volk*. Dat zegt Calvijn. Mozes was een profeet. Hij staat onderaan de berg Horeb. Een man die het volk predikte door zijn bedekt gelaat: jullie zijn blind voor het doeleinde der wet. Want Christus zou de wet alleen kunnen houden. Dat zien jullie niet. *Opdat de kinderen Israëls niet sterk zouden zien op het einde, op het doel van hetgeen te niet gedaan zal worden*. Dat zagen ze niet. Blind ervoor. En Calvijn zegt: *die blindheid is een profetie van de blindheid die komen zal over het Joodse volk*. Die er tot op vandaag is.

En de Kanttekenaren wijzen op een 3^e oorzaak. Wie heeft dat nu bepaald dat het Joodse volk Christus zou blijven verwerpen? Ja, zegt de kanttekenaar, *dat is nu Gods voorzienig bestel*. Zie maar in Romeinen, dat de val van de Joden, de bekering der heidenen zal zijn. Daar ligt ook het voorzienig bestel des Heeren over, dat het Joodse volk de Christus zou verwerpen, opdat heidenen tot bekering zouden komen.

Zie daar Mozes staan. De heerlijkheid des Heeren omschijnt hem. Dat wordt zichtbaar. En het volk is blind. Een profetie over de komende blindheid; een voorzienig bestel door de schuld van de Joden. Maar het is toch ook Gods voorzienig bestel. Daar heb je hun blindheid aangezegd, gemeente. *Opdat de kinderen Israëls niet zouden sterk zien op het doeleinde van hetgeen dat teniet gedaan wordt*. We beseffen dat dit niet eenvoudig is. Wordt die wet teniet gedaan? Nee, natuurlijk niet, dat kan toch nooit. Die wet wordt niet teniet gedaan, want die wet is Gods wezen, die wet is eeuwig, die wet is Gods wil. Wat wordt er dan teniet gedaan?

Ja, dat wij door die wet zelf het leven kunnen verdienen. Dat wordt teniet gedaan! Door wie? Door wie? Door Christus. Hij heeft die wet gehoorzaamd. Hij heeft die wet vervuld. Hij heeft de werken der wet die door ons hadden volbracht moeten worden, volmaakt gehouden en Hij heeft een volkomen gehoorzaamheid aangebracht. En die gehoorzaamheid van Christus, vrienden, die kan ons alleen maar eigen gemaakt worden door een waarachtig

zaligmakend, door Gods Geest gewerkt geloof. Dat wordt hiermee bedoeld. Daar staat Mozes met een deksel op zijn aangezicht. En die verharding dan? Ja, dat staat hier.

Dat is onze 3e gedachte. Hun hardheid uitgelegd.

Dat heeft Paulus uitgelegd. *Hun zinnen zijn verhard geworden. Want tot op de dag van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen van het Oude Testament, zonder ontdekt te worden. Hetwelk door Christus teniet gedaan wordt.*

Ja, dat hebben we natuurlijk zelf ervaren, als we daar waren in Kanaän. We hadden zo'n enkel gesprek met de Joden. En dat ging best wel goed. Over het Oude Testament en zeker over de wet. Maar raak je de Naam van Christus aan, dan is het net alsof ze door een wesp gestoken worden. Hun zinnen zijn verhard geworden tot op de dag van heden.

U zegt, ja dat was toen Paulus die dat schreef. Zeker, maar dat is het nog. Het is toch niet voor niets vrienden, dat onder het Joodse volk het Woord moet gebracht, de prediking met de uitleg ervan. De Psalmen. 150 psalmen zijn er uiteraard in het Hebreeuws. En dan hebben ze met rood in dat boekje aangegeven, de teksten die op Christus wijzen. Er komen natuurlijk in de 150 Psalmen heel veel verwijzingen naar Christus. Maar ze zien het niet. Ze geloven het niet. Ze verwerpen het leven. Ja, dat is zo. Het deksel ligt op hun hart.

Nu, ga ik iets zeggen gemeente, dat meen ik uit de grond van mijn ziel het gaat over de Joden. We moeten erom bidden of de Heere ze wil bekeren. Dat hoort een artikel in ons gebed te zijn. Vast. En als je ziet wat de oudvaders daar voor hoop op hebben gehad en op de beloften die er nog liggen. Maar nu wij. Wij zitten onder het licht van het evangelie, toch? Geloof u, eerlijk zeggen, dat er ook een deksel op ons hart ligt? Op mijn hart van nature, als je onbekeerd bent. Kinderen, kinderen, er ligt een deksel op ons hart. We hoeven het niet alleen over het Joodse volk te hebben.

U zegt welke deksel dan? En smee dan aan de Heere om Gods Geest, of je dat eens mag leren. Want zolang als je dat niet ziet, ben je net als de Joden die denken dat het nog wel meevalt. En dat het nog wel los zal lopen. Vrienden, het valt niet mee. Welk deksel ligt er dan op ons hart. We zullen er 7 noemen. Ja, dat is heel wat.

- Het 1e deksel wat op hun hart ligt van u en van mij van nature, kindertjes, goed luisteren, dat is het deksel van *onwetendheid*. We zijn zo dwaas, zo dwaas, wij weten niet wat zonde is. En we weten niet wat genade is. Zeg eens eerlijk gemeente, zeg eens eerlijk. Nu zijn er enkele broeders in de bediening onverwacht overleden. Dat weet u ook. Wat is dat toch om in te gaan in de vreugde des Heeren om nooit meer behoeven te zondigen. Een Drie-enig God eeuwig groot te maken. Weten wij nu wat de hemel is? Weten wij wat de hel is? Weet u dat? Flavel zegt na miljoenen jaren, volgen er nog miljarden en dan in de hel. Weet u dat? Weet u wie God is? In Zijn oneindige heiligheid, heerlijkheid, liefde en rechtvaardigheid? Weten wij wat zonde is? In zijn verschrikkelijk karakter. Weten wij wat de duivel is, als een leeuw, of als een engel des lichts? Mensen, wat weten wij? We leven maar rustig door. Vindt u het normaal, dat je elke zondag gewaarschuwd wordt, uitgenodigd wordt, dat je op de rand van een eeuwige rampzaligheid leeft? En gewoon door leeft? Mens, wat een dik, dik, dik deksel van onwetendheid. Daar heb je die onwetendheid.
- Het 2^e deksel. Ongeloof, ongeloof, ongeloof. Ongeloof, bedriegen we ons toch niet alsjeblieft. Als Bunyan in de heilige oorlog beschrijft hoe dat de duivel de mens tegen God opzet, hij krijgt dan een schild van ongeloof. En de duivel zegt: als dadelijk Immanuël Zijn knechten stuurt met een goede boodschap dat er nog genade voor u is; en dat er vergeving voor u is, dat meent Hij niet. Dat meent Hij niet. Hij meent het niet.

Hoeveel preken hebben we al gehoord? Kunt u ze tellen? Een deksel van onwetendheid, een deksel van ongeloof.

- Het 3e deksel. Een deksel van eigengerechtigheid. Philpot noemt het een bont monster. U zegt: wat bedoelt u met eigengerechtigheid? Dit, 'ik denk dat het nog wel meevalt. En als ik nu eens een traan geschreid heb en ik laat een zonde en ik breek uiterlijk met de zonde. En dan die toejuichingen van binnen, van mijn eigen ik.' Of snapt u het niet? Gaat het over uw hoofd? Een bont monster van blinkende zonden en van stinkende zonden. Onwetendheid, ongeloof eigengerechtigheid. Gemeente, kinderen, vraag maar om Gods Geest of die het u wilt ontdekken. Dan ga je het zien, hoor. Die farizeeën zeiden: zijn wij dan blind? 'Ja, zegt Christus, zag je dat maar. Dan had je geen zonde'. Christus bedoelt: als u 't zou zien, zou dat een begin zijn van uw genezing. Ze waren wel zondaren, maar mensen, wij geloven het niet. Ongeloof, onwetendheid, eigengerechtigheid.
- Een 4^e deksel. Dat is vooroordeel tegen Gods woord, Gods knechten, Gods volk. Er wordt wat gepraat en geroddeld. En het is verschrikkelijk als Gods knechten in zonden vallen. Voor Aäron was op de grote verzoendag het grootste offer, een var voor Aäron en zijn huis bestemd. Hoe groter het voorrecht is dat de Heere ons verleent in het ambt, of hoe dan ook, hoe groter onze zonde. Maar die vooroordelen tegen de kerk en tegen het woord en tegen Gods volk, het ligt als een deksel op het hart. We waarschuwen ervoor.
- Een 5^e deksel is dit. Vijandschap. 'Maar ik ben geen vijand, ik ben geen vijand. Ik zoek de Heere. Ik meen het, ik lees oudvaders en Gods woord ook. En ik zit ook nog niet eens ongevoelig onder de prediking. Dan ben ik toch geen vijand.?' Het is een wonder gemeente, als de vijandschap er niet uitkomt. Dat zie je natuurlijk vaak om je heen. Maar vergist u zich niet, en ik ook niet, want wat ik tegen u zeg, zeg ik ook tegen mezelf. God moet iemand maar eens in zijn hart grijpen die midden in de wereld leeft en nergens naar vraagt en een verloren zondaar voor God wordt en mij passeert. Terwijl ik Hem zoek, en het goed bedoel, en ernstig ben. En de middelen waarneem en veel bidt; en mij passeert. We kunnen wel eens praten over vrije genade, maar o wee, als God ons voorbijgaat. Vijanden. Een deksel van blindheid, ongeloof, vijandschap, vooroordeel. Zullen we ondertussen nog een deksel noemen?
- Het 6e deksel. Trots. We kunnen nederig praten, we kunnen ootmoedig doen, maar we zijn in de hoogmoed gevallen. We zitten te hoog in de boom. Het eigen ik zit op de troon. En dat is vijandig en onwetend en ongelovig. Je zou er toch niet goed van worden. Ja, werden we nog maar eens niet goed. Want de ellende is dat we nog op de been blijven.
- En ten slotte nog een 7^e deksel. Ik zeg het maar eerlijk, huichelarij, onoprechtheid, zelfbedoeling. Tot in de heiligste verrichtingen zit die wortel van zelfbedoeling er tussen.

Tot op de huidige dag wanneer Mozes gelezen wordt ligt een deksel op hun hart. Op ons hart, mag ik het zeggen? Zolang een mens onbekeerd voortleeft. En denk niet als hij bekeerd wordt dat dan al die deksels tegelijk weggenomen worden. Dat is een andere zaak. We herhalen ze. Eerst ligt er een deksel, een onwetendheid, 2 ongeloof, 3 eigen gerechtigheid, 4 vooroordelen 5, vijandschap, 6 trots, 7 huichelarij, onoprechtheid. Je zou er toch van walgen. Dat zou je zeker. Dat zou zo slecht nog niet zijn.

Doch, doch, doch, gemeente, gemeente, kinderen, als het nu van ons moest komen of van het Joodse volk, dan had ik vanavond niet op de kansel gestaan. Eerlijk niet.

Maar daar heb je het evangelie, daar heb je het Welbehagen. Doch, zo wanneer het tot den Heere zal bekeerd zijn. Dan staat de Heere op, met eerbied. In het uur van Zijn

welbehagen over zo'n ellendig mens. En over zo'n verstokt volk, het Joodse volk, de beminden om der vaderen wil.

Doch, zo wanneer het tot de Heere zal bekeerd zijn. Het is toch wat. Zo schuiven ze dat deksel toch weg.? Geloof je dat? In der eeuwigheid niet. God doet het! Zo wordt het deksel weg geschoven. En dan? Hoe dan?

De Heere nu is de Geest. Joden, onbekeerden, de Geest van die wet, heilig en goed, dat is de Heere zelf. Zo zeggen de kanttekenaars, *dat is Christus.* En daarom is er verwachting voor het Joodse volk. En zelfs als je iemand ziet, zo ellendig, zó ellendig, ... maar je kan zo diep gezonken niet zijn of God kan je bereiken in Christus, uit genade.

Daar gaan we van zingen. Psalm 78 het 33e vers.

Toen stond God op, daar heb je het, met gunstige gedachten; enzovoort.

De bekering der Joden. Maarten Luther zou zeggen, de bekering van Maarten Luther. Het moet natuurlijk wel een persoonlijke zaak worden. De bekering der Joden en een wonder: mijn bekering.

Hun voorrecht weggelegd. Wat hebben we veel voorrechten. Dat heeft het Joodse volk gehad en wij.

En hun blindheid aangezegd. Het deksel, de heerlijkheid werd bedekt. We zijn blind voor het wezen van de wet, Christus. En het is ook een toekomstige profetie.

Het is ook in het voorzienig bestel Gods vastgelegd. En dat pleit natuurlijk de schuld niet de weg van het volk. En van u ook niet.

En hun hardheid uitgelegd.

Ten 4^e **Maar ook hun bekering toegezegd.**

Ja, dat is het grote wonder, vrienden. Dat is nu het wonder.

We waren zo verdrietig vorige week, na diverse onverwachtse ingrijpende sterfgevallen in de kring onzer gemeenten. En ik heb het in het gebed al aangehaald, om te smeken aan de Heere, uit Hooglied: *ook groent onze bedstede.* Wat de Heere nu zeggen wil daar, wijzen de kanttekenaren zo duidelijk op. Dat is dat er dagelijks ook vandaag dus , 25 april 2017, dagelijks. Dagelijks vele, dat is niet weinig. God is geen karig God. Echt niet. De Heere is groot van goedertierenheid. De duivel is karig en de wereld. Onze God is ontfermend. *Dagelijks vele geestelijke kinderen door het woord Gods wedergeboren; door het zaad van het woord Gods in uw gemeente, in de kerk.*

Gemeente, bij alle verdriet en wij zeker de vraag wel mogen stellen wat betekenen deze sterfgevallen? Gaat de Heere toch door. En kijk nu eens hier!

Doch, zo wanneer het, dat is het Joodse volk, tot de Heere bekeerd zal zijn, zo wordt het deksel weggenomen. Wie schreef dit? Paulus. Daar zie ik hem blazende dreiging en moord; een farizeeër naar de wet. En in één keer schuift de Heere het deksel weg. En daar ligt hij als een blinde te schreien op de grond. Nu maken we het misschien niet allen zo krachtdadig mee, maar pas op, verschuift u zich daar niet achter. Het wezen, het wezen is precies hetzelfde als bij de bekering van Paulus. Als God het deksel wegschuift gaan we als een blinde schreien.

Als het tot de Heere zal bekeerd zijn. Weet je wat de kanttekening zegt? Ja, die geeft 5 mogelijkheden. Die ga ik niet allemaal uitleggen. Ik lees de eerste maar; ze komen wel op hetzelfde neer. Thuis nog eens nalezen. De kanttekening No 33: *Zo wanneer het tot de Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen. Want de Heere nu is de Geest.*

Niet wat wij doen, wat wij moeten doen. Het is: de Heere is de Geest. *En waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.*

En wij allen met ongedekten aangezicht. Mozes moet zijn aangezicht bedekken, die heerlijkheid. Maar wie nu uit genade tot Christus vlucht. Dat is de zaak! *Die mag met ongedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwen. Die worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd. Van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.* Daar heb je de bekering. 'k Zou de kanttekening lezen, zei ik u.

'Jezus Christus is de Levendmakende, (hoor je dat woord?) Levendmakende uit de dood; uit de dood levend maken.'

Mens, hoe dood dat je bent, het kan nog. Je zit nog onder het Woord. Jezus Christus is de Levendmakende Geest, Die door de kracht van Zijn Heilige Geest toch het geloof werkt. Die Geest werkt door de predicatie van het heilig evangelie, ook in de Joden. Het is daarom onze heilige plicht de Joden het evangelie te verkondigen. Jezus Christus, door Zijn Geest, door middel van de predicatie van het heilig evangelie werkt het geloof. Hoor eens, kinderen, een nieuw hartje kun je nog krijgen; wanneer Hij het deksel wegneemt en de harten krachtig tot God bekeert.

Nu zijn er 7 bedekkingen genoemd, niet waar? Maar al waren het er 70, als God komt in het uur van Zijn welbehagen, door Zijn Geest, door het Woord, om Christus' wil, dan is er vrijheid.

En wij allen met ongedekten aangezicht, de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwen. Hé. Nu ging het eerst over een heerlijkheid die op Mozes' aangezicht lag toen hij de wet ontving. Die wet is door Christus vervuld. En nu gaat het hier over een heerlijkheid *des Heeren*. Als Mozes met God sprak, lees je in Exodus, deed hij het deksel weg.

Maar die zondaar, jongens meisjes, die uit genade, door Gods Geest, door het geloof tot Christus mag vluchten, wiens hart krachtig niet tot de wet, niet meer tot de zonde, maar tot God wordt bekeerd. Daar stond hij met zijn rug naar toe. Maar dan komt die Geest en die gaat hem omkeren, bekeren, inkeren, afkeren van de zonde, van de wereld. Je kunt toch niet van 2 walletjes eten. Er valt een radicale keus. En hartelijk. Toekeren tot God; dan ga je een heerlijkheid zien. Een heerlijkheid des Heeren. Dat staat hier toch.

Wij allen met ongedekt aangezicht, het deksel is weggenomen door God, *de heerlijkheid des Heeren Heeren als in een spiegel aanschouwend.* Welke heerlijkheid? Ja, van de Heere.

Vrienden, hoe diep gezonken dat het Joodse volk is en wij, er is een heerlijkheid des Heeren. Dat is die Borg in de Raad des vredes. *Hier ben Ik, hier ben Ik Vader. Ik ga U verheerlijken en Uw Naam en deugden en Uw recht. Uw wet die Gij de sterveling zet, ga Ik vervullen.* Wat een heerlijkheid! Dat is de heerlijkheid des Heeren. En daar heeft die lieve Borg de hemel voor verlaten. Hé, *het Woord is vlees geworden en Het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd.* Heb je dat nu ook wel eens mogen doen? Pure genade, enkel door Gods Geest. Door het zaligmakende geloof.

En Zijn heerlijkheid aanschouwd. Of zie je dat niet? Kijk, de wereld heeft zijn eigen zondige geneugten. En een mens heeft zijn eigen heerlijkheid, walgelijk. Maar als hij deze heerlijkheid gaat zien. ... Op de Berg der verheerlijking hebben de discipelen het gezien. Welke? De heerlijkheid des Heeren. Ja, dat is het toch. Dat is een heerlijkheid in Zijn vernedering, in Zijn bloedstorting, in Zijn gebed, in Zijn offer, dat was alles heerlijk.

Heb je daar nu ooit wel eens heerlijkheid ingezien? En als je dan zelf zo verfoeilijk bent en zo onverbeterlijk en zo goddeloos, maar dan die heerlijkheid van een vernederde Borg. Hij heeft die wet gehoorzaamd. *Vader, verheerlijk Mij met de heerlijkheid die Ik bij U had, eer dat de wereld was.* Die heerlijkheid vrienden; die Borg heeft die wet zo volkomen gehoorzaamd, de deugden Gods zo verheerlijkt, de toorn geblust; wat een heerlijkheid! En Hij is het graf ingegaan en Hij is opgestaan en Hij zit nu ter rechterhand Gods. Wat een heerlijkheid!

Wij allen; een wonder als je erbij mag zijn, met ongedekt aangezicht, de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwend. Welke spiegel? Welke spiegel? ondertussen wel Vrienden, weet je welke spiegel dat dit is? Die dierbare Christus. In die Spiegel Christus weerspiegelen Zich, die eeuwige Deugden Gods. Die God waar u en ik mee in rekening staan. Waar wij verantwoording voor moeten afleggen. Op onze stervensdag en in het oordeel. Die Deugden Gods, vrienden. Dat ontzaglijk onkreukbaar recht, dat spiegelt zich in Christus. En die ontzaglijke genade en barmhartigheid en liefde en waarheid weerspiegelt zich in Christus. Hij is het uitgedrukte Beeld van Gods zelfstandigheid.

Met ongedekt aangezicht, de heerlijkheid des Heeren; van de Borg, van God-Drieënig, aanschouwend als in een spiegel. Dan valt die Oud Testamentische heerlijkheid, die Mozes had, daarbij weg. Die wordt dan teniet gedaan. schrijft Paulus. En weet je wat dan ook nog zo'n wonder is? Het ene wonder volgt op het ander. Als je daarnaar, door het geloof in die Spiegel mag zien, trap en mate bepaalt God. Ja, aan die deugden Gods, als die zich weerspiegelen en openbaren in Christus, dan krijg je er zelf ook deel aan.

Kijk maar: *en worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd.* Dan gaat God iets van dat dierbaar beeld Gods in zo'n ellendige ziel afdrukken. *O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk.* En we worden veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Ja, als ze sterven, als ze sterven: komt in gij gezegende en erft het koninkrijk. Dan hoef je echt geen bedekking meer te hebben. *Zalig de reinen van hart, zij zullen God zien.* Zalig het Lam volgen; eeuwig, eeuwig naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd worden, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest. Daar valt nu alles van de mens weg, daar valt u weg. Dat is nu de roem in een Drie-enig God. *'k Roem in vrije gunst alleen.*

Maar, hoe weet ik nu, hoe weet ik nu, of dat deksel van mijn hart is weggenomen? Het gaat over de bekering; door de Geest van Christus. Maar nu ik, nu mij persoonlijk; nu u. Hoe weet ik dat nu?

'Voor velen is dat geen vraag! Als je nou gedoopt bent, en je leeft ernstig en je hebt met indruk mogen kerken en de Heere heeft eens gesproken, dan moet je dat aannemen. Het ongelooft is zonde.'

En dat laatste is zeker waar. Zeg nou eens eerlijk vrienden, zou je het daarmee durven doen? Weet je wat dan de bekering wordt? Dan is de bekering geen werk meer van God, geen wonder, dan is de bekering een zaak van aanschuiven. Je schuift ook wat aan. Met eens wat gevoel en opvoeding en misschien een uitredding.

Als God in de bekering, in uw leven een deksel zo dik, zo dik, zo dik, dat Gabriel en duizend engelen het niet wegstrijken, als God het gaat doen, dan ga je zien dat dit deksel op je hart ligt. Dat is vreemd, ja dan ga je dat zien. Anders voel je het niet. Dán ga je dat zien. Mijn schuld, ... goed geschapen, diep gezonken. Die farizeeërs zeiden: zij wij blind? Zagen ze het maar.

Heb je dat nu ook wel eens? Dat het deksel op je ziel door eigen schuld ligt? En dan hoef ik u niet te zeggen, wat u dan gaat doen. Dan bent u mij in gedachten voor. Als ik dat ga voelen, mijn ongelooft, mijn blindheid, mijn vijandschap, mijn trots, mijn hoogmoed en dat probeer zelf weg te nemen, toch? Kijk dan ga je proberen om in een verbroken werkverbond tot God op te klimmen. En weet je wat u zo'n wonder wordt? Als God dan door Zijn Geest gaat werken en dan krachtig dat deksel gaat wegnemen, dat gaat Hij wederom tot God aandrijven, tot God bekeren en dan gaat Hij ook afbrengen van je eigengerechtigheid. En dan gaat Hij iets doen ervaren, dat het goed is als Hij je eeuwig voorbijgaat. *Hij zal leiden 't zacht gemoed, in het effen recht des Heeren.* Trap en mate bepaalt God. Laat dat toch niet los.

En wie daar nu voor mag buigen Kijk maar naar de gang in de Catechismus. En als dan bij God vandaan die Middelaar geopenbaard wordt door het geloof, wat een zegen! Dat is zalig, dat is zalig, dat is niet om te zeggen. En als je dan Jood bent, of Hollander, of heiden, als God dit gaat werken, weet je waar ze terechtkomen? In de diepte, in de vernedering. Ze vallen aan de zijde Gods. En, eerlijk hoor: *geef mij Jezus of ik sterf.*

Mag ik u nog wat noemen van zo'n hart waar de Heere het deksel van heeft weggenomen? Dat is een ontdekt hart, dat is een schuldig hart, dat is een ootmoedig hart, dat is een verwond hart en dat is een bloeddorstend hart. Dan komt er nog een gang, dat ze zeggen: 'ach, er ligt een keus nu is er een wonder gebeurd. Ik kan niet zeggen dat ik die Middelaar niet ken, maar nu moet mijn schuld verzoend worden. Het kan niet met mijn tranen en ook niet met mijn keus. En ook niet met mij gestalten.'

Ze ontkennen dat niet, maar dat Bloed, dat Bloed der verzoening. En het Bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. Daar gaan zij naar uitzien, naar de toepassing.

Mag u daar nu ook kennis aan hebben?

Smeek toch aan de Heere om genade. Want, dat moet ik u nog zeggen, gemeente, zij worden, de kerk, veranderd, vernieuwd naar Gods beeld. Dat gaat de Heere afdrukken.

Maar als u onbekeerd bent, wie zou dat hier nu zijn? Als je onbekeerd bent, draag je ten diepste een beeld van de duivel. Dat is toch ontzettend? Gedoopt voorhoofd, veel voorrechten, misschien wel uiterlijk de wet onderhouden, maar het beeld van de duivel.

Heden mag ik u verkondigen bij God vandaan, uit loutere genade, door de prediking van het evangelie, door Gods Geest, dat kinderen des toorns, kinderen des duivels, om Christus' wil kinderen Gods kunnen en mogen worden.

O, zie eens daar die Borg hangen op Golgotha. Daar heeft de Vader Zijn aangezicht voor bedekt. Daar hing Hij in een diepe zwarte duisternis, opdat ellendigen voor eeuwig behouden zouden kunnen worden. Op grond van recht.

Onbekeerd leven, onbekeerd sterven, onbekeerd opstaan, dan moet je naar de put. Daar gaat een deksel op; verschrikkelijk toch! Echt! Dat gaat in der eeuwigheid er niet meer af. Is het nou niet veel zaliger, zoeter, als de Heere dat deksel wegneemt, door Zijn Geest, op grond van recht. En als je door bloed gereinigd wordt.

Gemeente, zalig de reinen van hart, zij zullen God zien, van aangezicht tot aangezicht. En ze zullen zich eeuwig in de Heere verblijden. Dat schenke de Heere het Joodse volk en ons, persoonlijk tot roem van Zijn genade. Amen.

Slotgebed

Onze slotsom gemeente, is van Psalm 97 het 7e vers.

Gaat thans heen in vrede, dragende de zegen des Heeren.

*De genade van de Heere Jezus Christus
en de liefde Gods des Vaders
en de troostvolle gemeenschap des Heiligen Geestes
zij met u allen. Amen.*